

[POWICHŁANIE *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

sg A powichłani(e). ◇ pl A powichłanią.

Sł stp brak, Cn: powikłanie, Linde bez cytatu: powikłanie.

1. Splątanie (o ruchach węża): Abowiem iáko śmocy y wężowie we krzách y w łomiech/ álbo w iáłkiniách zákrywáią się/ y dziwne węzły y kręty y powichłania ciałem śwym wypráwuią/ ták też człowiek kłamlivy zówżwe się do cieniá ma/ y nie śmie się ná światło vkázác *WerReguła* 115 (*Linde*).

2. Zamęt, rozprężenie:

Szereg: »rozerwanie i powichłanie«: dał li by Pan Bóg kogo godnego, ten iżby ku nim jako ku jednocy był przywiązan, konfesyją ich przyjął [...]. Abowiem przystąpią-li do kogo jednego, na rozerwanie i powichłanie przyjdą. AktaSynod I 73.

Synonimy: powichranie, rozerwanie, zamętek, zamieszanie.

Cf POWICHŁAĆ

KW